

L'usage du volume est encore grandement facilité par les excellentes tables onomastiques, auxquelles nous avaient d'ailleurs habitués les productions similaires de l'auteur. Le volume se clôt par une « Table des matières », à première vue simple nomenclature des titres de chapitres ; mais on a la surprise de trouver noté pour chacun de ceux-ci l'endroit de l'Ordinaire ou des Statuts anciens que les Us complètent ou commentent.

Il n'échappera à personne que cette publication est particulièrement opportune au moment où le récent Chapitre Général de l'Ordre vient d'encourager les travaux qui frayent la voie à une refonte de nos livres liturgiques d'après les traditions anciennes.

Nous ne pouvons que féliciter notre confrère de son beau travail, tout en espérant que la trilogie qu'il nous jusqu'ici présentée n'est pas une série close, mais que d'autres éditions suivront, qui nous mettront en mains d'autres encore des trésors inédits de notre patrimoine prémontré.

E. GISQUIÈRE, o. Praem.

Revmus D. E. GISQUIÈRE, abbas Averbodiensis, *Deus Dominus, praelectiones theodiceae*, t. I: *De Dei existentia, de Dei essentia et de attributis entitativis* ; t. II: *De divinis operationibus*. Paris, Beauchesne, 1950, 496, 512 pp.

Deze omvangrijke cursus van Natuurlijke Godsleer dwingt zeker de bewondering af voor het nauwgezette werk van de Hoogerwaarde Lector en ook voor de studiegeest van de studenten, die deze duizend bladzijden naast de andere tractaten van de Wijsbegeerte weten te verwerken.

Inderdaad, haast alle vraagstukken, die in de Theodicee kunnen te pas gebracht worden, krijgen een voorstelling, een verantwoording, een historische inleiding, een uitvoerige bespreking van de voorgestelde meningen en ten slotte ook een bescheiden oplossing. Methodisch wordt de stof verdeeld en bewerkt. Op alle bereikbare boeken en tijdschriftartikels is de tekst verantwoord en de eigen oplossing van Hoogerwaarde steunt op goedgekozen citaten — in kleiner letter gedrukt — uit meestal hedendaagse auteurs en filosofen. Maar al deze zorg om geen enkele sententie te vergeten maakt van deze cursus een zwaar werk, dat voor afgestudeerden, niet het minst om het Latijn, een taaie inspanning vraagt, waarin zeker voor een studax zeer veel te leren is, maar waaruit o. i. voor een middelmatig student wellicht niet even klaar de samenhang van de doctrine rond de voornaamste leerpunten van dit zo belangrijk tractaat zal bijblijven.

Th. NYS, o. Praem.